

Wommelgem – 1992

Analyse van een twee decennia oude foto

1. De feiten

Op 14 juli 2013 ontving het Belgisch UFO-meldpunt van Dhr. R.S., woonachtig in de Antwerpse gemeente Wommelgem, een ingevuld meldingsformulier. In dit (digitaal) formulier was onder meer volgende beschrijving opgenomen van een ongewoon luchtverschijnsel dat 21 jaar eerder in voornoemde gemeente zou zijn waargenomen:

BESCHRIJVING

"Namiddag. Lente 1992. Verschillende 'dansende' lichtpuntjes te zien en 1 groter object"

Op de foto (die ik intussen niet meer heb) waren verschillende zeer kleine lichtpuntjes te zien, en 1 groter. De objecten waren op zeer grote afstand. Ik herinner me dat meerdere mensen dit fenomeen gezien hebben, maar ik heb geen weet van andere foto's... Nu heb ik de originele celluloid negatieven teruggevonden, en ingescand op 4800 dpi. Aangezien het om een negatiefje gaat, is de lucht donker, en zijn de gebouwen (een serre) in het wit te zien. Via 'paint' (ik heb geen photoshop of welk ander fotobewerkingsprogramma dan ook, heb ik ook de kleuren omgekeerd (dat zijn de scans met lichtblauwe achtergrond).

Bij de mail waren een 6-tal afbeeldingen gevoegd. Hieronder drie van de bij het meldpunt toegekomen afbeeldingen.

Fig. 1 – Een scan rechtstreeks van het (stoffige) negatief.

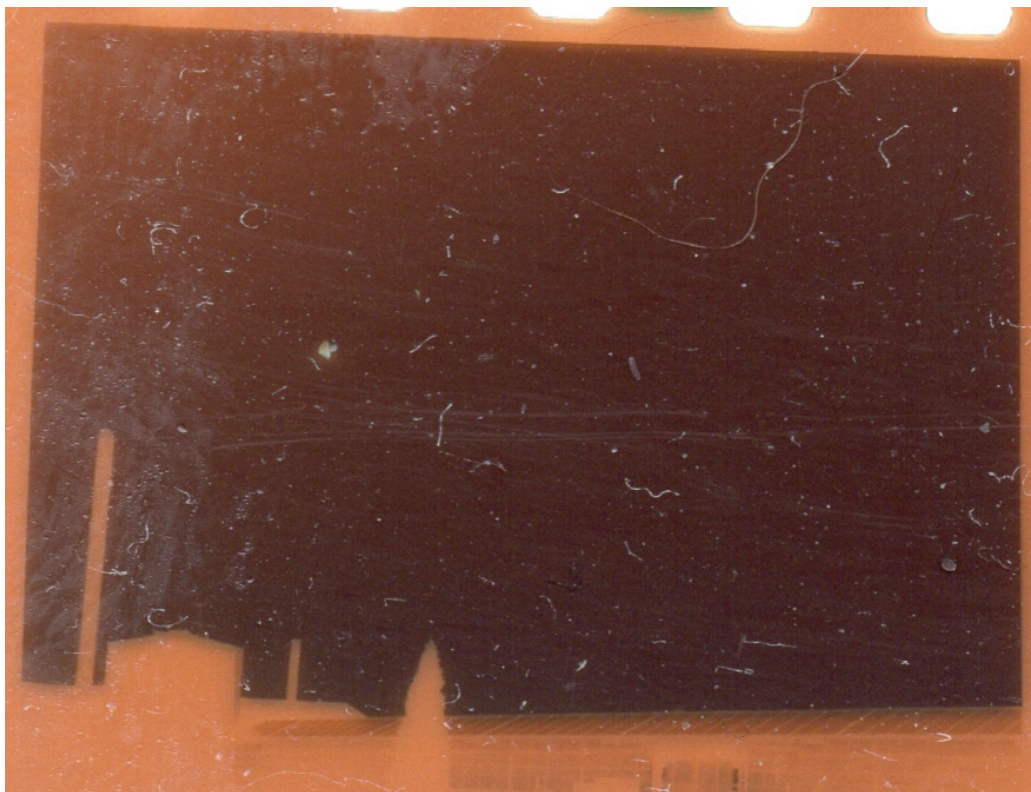

Fig. 2 – Dezelfde scan als hierboven, nu door Dhr. R.S. via "Paint" omgezet naar een positief beeld.

Fig. 3 – Een derde scan van de foto. Het beeld toont een uitvergroting van het onbekende object.

Uit de op het meldingsformulier ingevulde gegevens bleek verder dat het verschijnsel zich 30 minuten lang zou hebben gemanifesteerd, en dat het zich in oostelijke richting voordeed op een geschatte hoogte tussen de 10 en 30° boven de horizon.

Op 23 juli 2013 stuurde de auteur van dit verslag een uitgebreide lijst met vragen naar de Dhr. R.S. Uit de verschillende mails die naar aanleiding hiervan in de loop van juli en augustus 2013 met de getuige/fotograaf werden gewisseld kwamen nog volgende elementen aan het licht:

M.b.t. de waarneming

- Dhr. R.S.: "De waarneming begon toen enkele klanten de shop binnenstapten en vroegen waarom ik niet naar de dansende lichtjes aan het kijken was. Ik ben toen naar buiten gegaan, en heb dat ook waargenomen. Pas enige tijd later (een half uurtje of zo) kwam ik tot het besef dat ik mijn fototoestel in mijn bureau had. Toen ik weer ging kijken, waren de lichten nog steeds zichtbaar, en heb ik de foto's genomen".
[Mail van 30/07/13]
 - Dhr. R.S.: "Er waren gedurende enige tijd (minstens een half uur, ik denk zelfs veel langer) een aantal dansende lichtjes te zien. Vier tot acht... Wel was een iets groter object te zien, dat duidelijk veel minder bewoog of zelfs stil bleef hangen. Op het ingescande negatief staat wel duidelijk het grotere object. Op de foto's staan de lichtpuntjes (...) Vanwege de afstand, geen idee van grootte, kleur of vorm".
[Mail van 30/07/13]
 - Volgens Dhr. R.S. waren er "verschillende klanten" die hem over het verschijnsel aanspraken die dag en "waren de bewegingen niet van die aard dat het om (lucht)ballonnen zou gaan, of vogels, of sterren (...)". R.S.: De bewegingen waren zeer zeker 'bewust' en behalve die dansende lichtjes was er ook het grotere object, dat (alhoewel de grote afstand) zeer duidelijk te zien" was.
[Mail van 16/08/13]
 - Gevraagd naar een nauwkeurigere omschrijving van de lichten en het grotere object antwoordt Dhr. R.S.: "De dansende lichtpuntjes waren echt lichtpuntjes, enkel het grotere object was duidelijker zichtbaar, zoals een ster (van grootte) maar wel duidelijk massief. Geen mogelijkheid dat ik mij vergist heb, en 'per ongeluk' een ster gefotografeerd heb. De 'dansende' lichtjes gingen soms vrij ver weg van het grotere, om dan steeds weer terug te keren. Ook het grotere bewoog zich onregelmatig maar bleef meestal gewoon stil hangen".
[Mail van 31/07/13 - 22:26]
 - M.b.t. het grotere object specificeert Dhr. R.S. verder: "Eerder een groter lichtpunt. Geen kleur te zien (alleen uitvergroot van het negatief komt er inderdaad iets paddestoelachtigs te voorschijn)".
[Mail van 31/07/13 - 22:26]
- "Vooral de grootste vergroting (gescand op 4800dpi) geeft een ietwat duidelijk beeld. Iets wat inderdaad op een paddestoel lijkt. Grijs vooraan, rozig achteraan. En met wat fantasie meen ik bovenaan het 'lichaam' grijze ronde voorwerpen te zien, een beetje zoals de motor van een straalvliegtuig of de onderkant van een raket".
[Mail van 31/07/13 - 23:11]

M.b.t. de foto's

- Dhr. R.S. meende zich te herinneren dat er meer dan één foto werd genomen. Na een tijdje zoeken werden nog twee afdrucken gevonden. Er zouden bijgevolg in totaal drie foto's van het verschijnsel zijn gemaakt.
[Zowel het originele negatief als de twee afdrucken kwamen op 16 augustus bij ondergetekende toe.]
- Over de gebruikte camera kan Dhr. R.S. enkel vertellen dat het "een vrij simpel toestel" moet zijn geweest aangezien fotografie voor hem "zeker geen passie is".
[Mail van 16/08/13]

- Er zou geen "geen statief" zijn gebruikt. De "foto's werden uit de hand genomen".
[Mail van 16/08/13]
- De belichtingstijd werd niet manueel ingesteld. De opname gebeurde "automatisch".
[Mail van 16/08/13]
- De foto's werden genomen "in open lucht" en niet vanachter een raam.
[Mail van 30/07/13]
- M.b.t. het labo dat de film ontwikkelde stelt Dhr. R.S.: "Wij lieten onze filmrolletjes indertijd meestal ontwikkelen bij het Kruitvat (Wijnegem Shopping Center), alhoewel dat in die tijd nog niet open was, dacht ik (zomer 1992 pas ?). Ik vermoed dus dat het bij de fotograaf in het dorp zal geweest zijn, maar die is inmiddels ook al vele jaren dicht".
[Mail van 31/07/13]

Noot WVU: volgens Wikipedia opende het Wijnegem Shopping Center haar eerste winkelcomplex in 1993.

M.b.t. de locatie

- Over de plaats van de waarneming schrijft Dhr. R.S.: "Wij waren toen (1992) de uitbaters van het Esso tankstation, Herentalsebaan, Wommelgem. De waarneming gebeurde in zuid-oostelijke richting (richting Vremde). Alle foto's werden genomen vanop het tankstation, over de serres van de burens (cfr. de hoge schouw op een van de foto's)".
[Mail van 30/07/13]
- Aan de hand van een aantal aanduidingen op een Google Earth-foto uit 2004 – het tankstation is intussen verbouwd – kon de exacte plaats van waar de verschijnselen werden waargenomen worden bepaald (zie punt 3, Fig. 11).

M.b.t. datum en tijdstip

- Dhr. R.S. kan zich de datum niet exact herinneren. Wat het tijdstip betreft, meent hij dat de waarneming zich "in de late namiddag/vooravond" afspeelde.
[Mail van 30/07/13]

2. De foto's

Op 16 augustus 2013 kwamen bij ondergetekende nog de volgende fotografische stukken toe:

- een 10x15-afdruk, vermoedelijk daterend van kort na de waarneming, waarop weinig meer is te zien dan een grijze achtergrond;
- een 10x15-afdruk die dateert van kort na de waarneming en waarop dezelfde serre, silo en schoorstenen te zien zijn als deze die voorkomen op de eerder door Dhr. R.S. aan het meldpunt bezorgde digitale scans, nu echter zonder het grote, onbekend voorwerp;

- de originele negatiefstrook met als laatste negatief de "UFO"-opname waarvan reeds eerder zes scans waren overgemaakt.

2.1. De grijze afdruk

Dhr. R.S. meent op deze opname de stippen te herkennen die hij in 1992 samen met andere getuigen waarnam. De stippen in kwestie (een tiental) blijken evenwel veroorzaakt door onzuiverheden op het negatief. Dit kan worden afgeleid uit hun egaal witte kleur en het feit dat ze geen deel uitmaken van de korrel van de foto en dus ook niet van het geregistreerde beeld (onder korrel wordt verstaan de lichtgevoelige zilverhalide kristallen die vermengd met gelatine de emulsielaag van de film uitmaken). Dit soort stippen komt voor op zowat alle analoge afdrukken die door labo's gericht op massaconsumptie worden verstrekt. Een extreem voorbeeld hiervan is te vinden op: <http://www.analoogfotoforum.nl/index.php?topic=5656.0>.

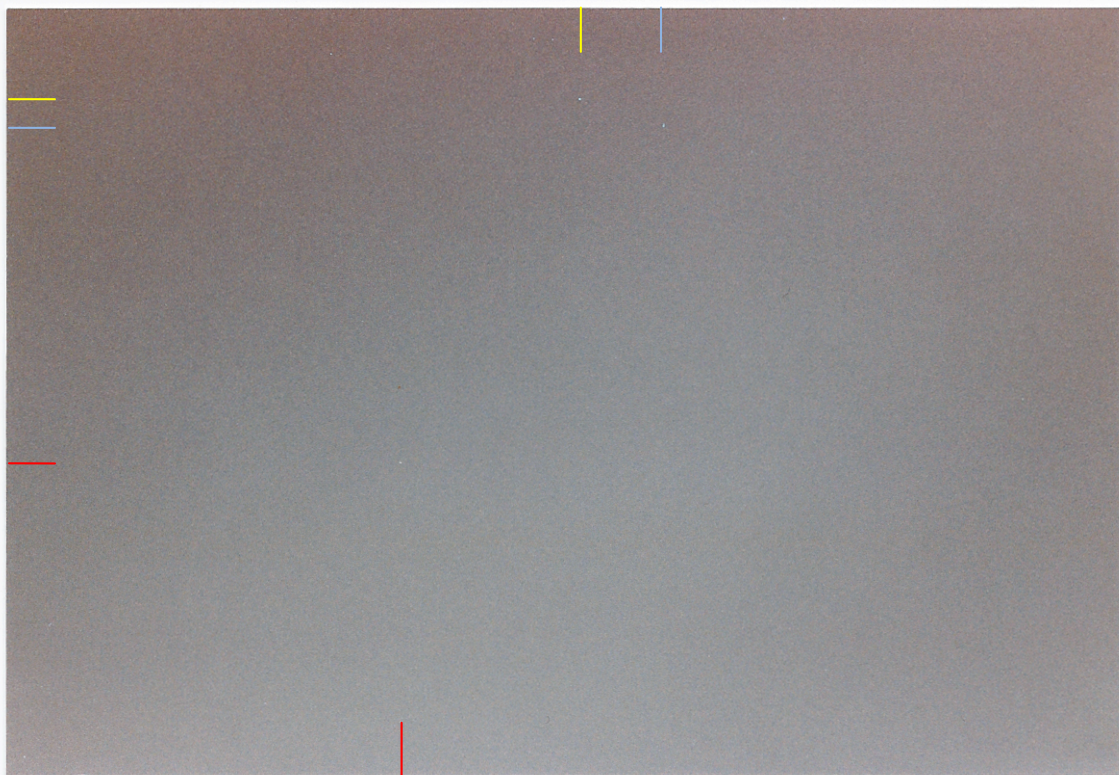

Fig. 4 – Eén van de afdrukken die op 16 augustus 2013 van Dhr. R.S. werd ontvangen. De opname toont een monotone achtergrond met een parabolisch verloop van lichtgrijs onderaan naar donkerder grijs bovenaan. De gekleurde lijntjes markeren de plaats op de foto waar de markantste stippen zich bevinden.

Op de achterkant van de afdruk staan de volgende vermeldingen van het fotolabo:

F 04 Date 09.03 No <20A >

Hieruit kan niet alleen worden afgeleid dat de print werd gemaakt op 9 maart (een jaartal wordt niet vermeld) maar ook dat de foto in kwestie het negatiefnummer 20A draagt.

2.2. De tweede afdruk die kort na de waarneming zou zijn gemaakt

Dhr. R.S. beweert dat de dansende lichten duidelijk te zien zijn op deze afdruk. Een vergroting toont inderdaad een veertigtal (geen "4 tot 8") blijkbaar willekeurig verspreide witachtige stippen in het centrum van de opname. Ook hier betreft het onzuiverheden die zich op de negatiefstrook bevinden (zie verdere bespreking onder 2.3). De afdruk draagt geen vermeldingen op de achterzijde.

Fig. 5a – De tweede 10x15-afdruk die kort na de waarneming zou zijn gemaakt.

Fig. 5b – Contrastrijke uitvergroting van een deel van de foto waarop de stippen goed te zien zijn.

2.3. De negatiefstrook

Bij het bekijken van de negatiefstrook blijkt dat een weinig lichtgevoelige AGFA XRG 100 film werd gebruikt en dat de foto waarvan reeds eerder een zestal gescande versies aan het meldpunt werden bezorgd, onmiddellijk na het negatief met nummer 27 komt. De foto is bovendien de laatste opname van het filmrolletje (zie Fig. 6). Hij kan dus onmogelijk deel uitmaken van dezelfde reeks waarvan de grijze foto beschreven onder 2.1. (Fig. 4) deel uitmaakt, aangezien die foto het nr. 20A draagt en de andere negatieven op de strook (t.w. de nummers 24/25A, 25/26A en 26/27A) geen verwantschap hebben met de "UFO"-opname (al deze opnamen tonen een kind verkleed als clown en werden vermoedelijk gemaakt in de *shop* van het tankstation). De grijze opname is dus een opname uit een andere filmrol. Dhr. R.S. acht het niet uitgesloten dat een tweede camera werd gebruikt, maar is hier niet zeker van. Feit is dat de grijze foto geen bruikbare informatie bezit. We laten deze foto dan verder ook buiten beschouwing.

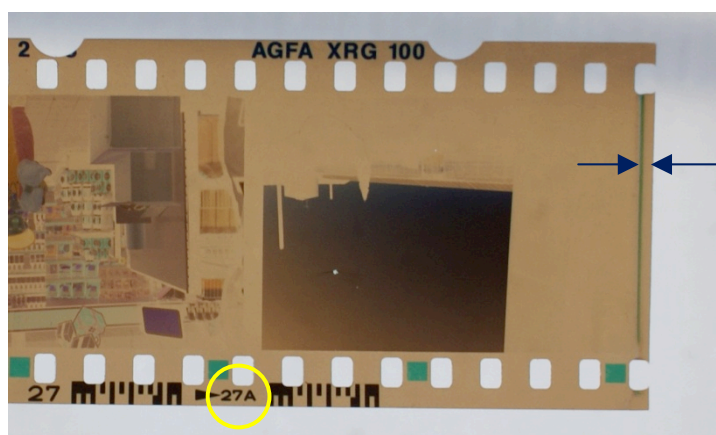

Fig. 6 - Een gedeelte van de negatiefstrook met als laatste foto het negatief nr. "28" (onmiddellijk na 27A). De blauwe pijlen geven de typische verdikking aan die het einde van de strook kenmerkt. De AGFA XRG 100 film werd destijds verkocht als een rolletje met "24+3" opnamen, wat betekent dat er, afhankelijk van hoever het filmpje bij het inleggen in de camera werd doorgedraaid, minstens plaats was voor 24 foto's, mogelijk nog enkele extra.

Professionele afdrukken van dit negatief geven een duidelijker beeld:

Fig. 7a - Overbelichte afdruk van het originele negatief gemaakt eind augustus 2013.

Fig. 7b – Onderbelichte afdruk van het originele negatief gemaakt in 2013. De twee kegelvormige vlekken zijn spatten van een zuurhoudende vloeistof die per ongeluk op het negatief terechtkwamen.

Een vergelijking van deze foto met de foto beschreven onder 2.2 leert dat het niet om twee afzonderlijke foto's gaat zoals Dhr. R.S. meent, maar om één en dezelfde foto:

Fig. 8 – Detail uit de afdruk gemaakt kort na de waarneming (boven) en één van de afdrukken uit 2013 (onder).

Uiterst links is in de stenen muur een kleine ronde instulping te zien (oranje pijlen op Fig. 8). Het betreft een voeg tussen twee betonnen platen van de muur waarnaast de fotograaf had postgevat. Deze instulping valt op beide foto's samen met de nok van de serre. Dit is moeilijk aan toeval toe te schrijven. Bij de geringste verplaatsing van de camera – Dhr. R.S. is er zeker van dat geen statief werd gebruikt - zou hier een merkbaar verschil zichtbaar zijn opgetreden.

Kennelijk werd er tijdens de waarneming dus slecht één foto genomen (mogelijk twee in het geval de grijze foto beschreven onder 2.1 met een andere camera werd genomen). Daarbij valt op dat de witachtige stippen die terug te vinden zijn op de afdruk die kort na de waarneming werd gemaakt, niet voorkomen op de afdrukken uit 2013. De stippen zijn echter wél terug te vinden wanneer het negatief onder de microscoop wordt bekeken. Dit bevestigt dat de foto's beschreven onder 2.2 en 2.3 één en dezelfde foto zijn. De stippen blijken bovendien geen deel uit te maken van de emulsielaag maar zijn transparante, gelatineachtige, uitgerekte druppels die zich op de beschermplaat van het negatief hebben vastgezet. Naar alle waarschijnlijkheid gaat het om opgedroogde spatten spoelwater. Afhankelijk van de instellingen bij het afdrukprocedé verschijnen ze al dan niet mee op de afdruk.

Verder valt op dat de paddestoelvormige zwarte vlek, waarvan Dhr. R.S. vermoedt dat die veroorzaakt werd door het grotere, stervormige licht, enkel voorkomt op de recente afdrukken uit 2013 en niet op de afdruk die kort na de waarneming werd gemaakt.

Hieruit kan worden afgeleid dat de zwarte vlek geen materieel object voorstelt dat tijdens het maken van de foto aanwezig was, maar dat het gaat om schade die tot stand kwam op een recentere datum, alleszins nadat de foto een eerste keer werd afgedrukt. Onder de microscoop is goed te zien dat niet alleen de beschermplaat maar ook de emulsielaag zwaar is toetgekeld.

Dat de zwarte vlek het gevolg is van schade aan het negatief blijkt ook overduidelijk wanneer de negatiefstrook met scheerlicht wordt bekeken. De vervorming (putje met boogvormige indruk) is duidelijk zichtbaar (zie Fig. 9). Ook uit uitvergroete afdrukken (Fig. 10) blijkt dat het "voorwerp" geen driedimensionaal karakter heeft maar dat het een oppervlakkige beschadiging betreft (de randen zijn veel scherper dan de). De witte boog geeft aan dat er op die plaats van het negatief met een puntig voorwerp druk werd uitgeoefend. Een identieke witte boog doet zich overigens ook voor bij negatief nr. 25A/26:

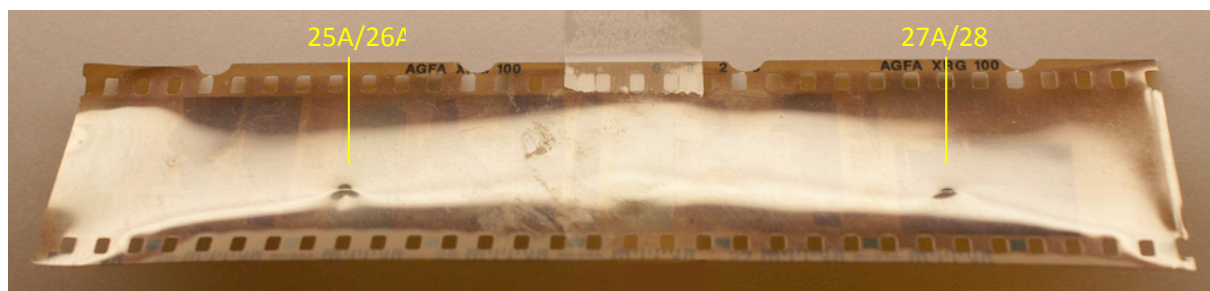

Fig. 9 – Gefotografeerd bij scheerlicht onder een TL-buis wordt de slechte staat van de negatiefstrook duidelijk en in het bijzonder de plaatsen waar de strook het meest te lijden heeft gehad, t.w. bij het bewuste negatief nr. 27A/28, maar ook bij negatief nr. 25A/26.

Fig. 10 – Uitvergroting van de beschadigingen zoals die te zien zijn op een professionele afdruk. De witte boog is een zogeheten "druksluis". Vaak zijn dergelijke sluisers het gevolg van druk veroorzaakt door een vingernagel.

3. De waarneming

3.1. Locatie (zie ook Appendix A)

Aan de hand van de gegevens verstrekt door Dhr. R.S. kon de plaats vanwaar de foto werd genomen nauwkeurig worden bepaald. Enkele opvallende details op de foto (dakpanelen serre, schoorstenen, silo,...) lieten bovendien toe de beeldhoek te bepalen en dus ook de richting waarin de verschijnselen werden waargenomen.

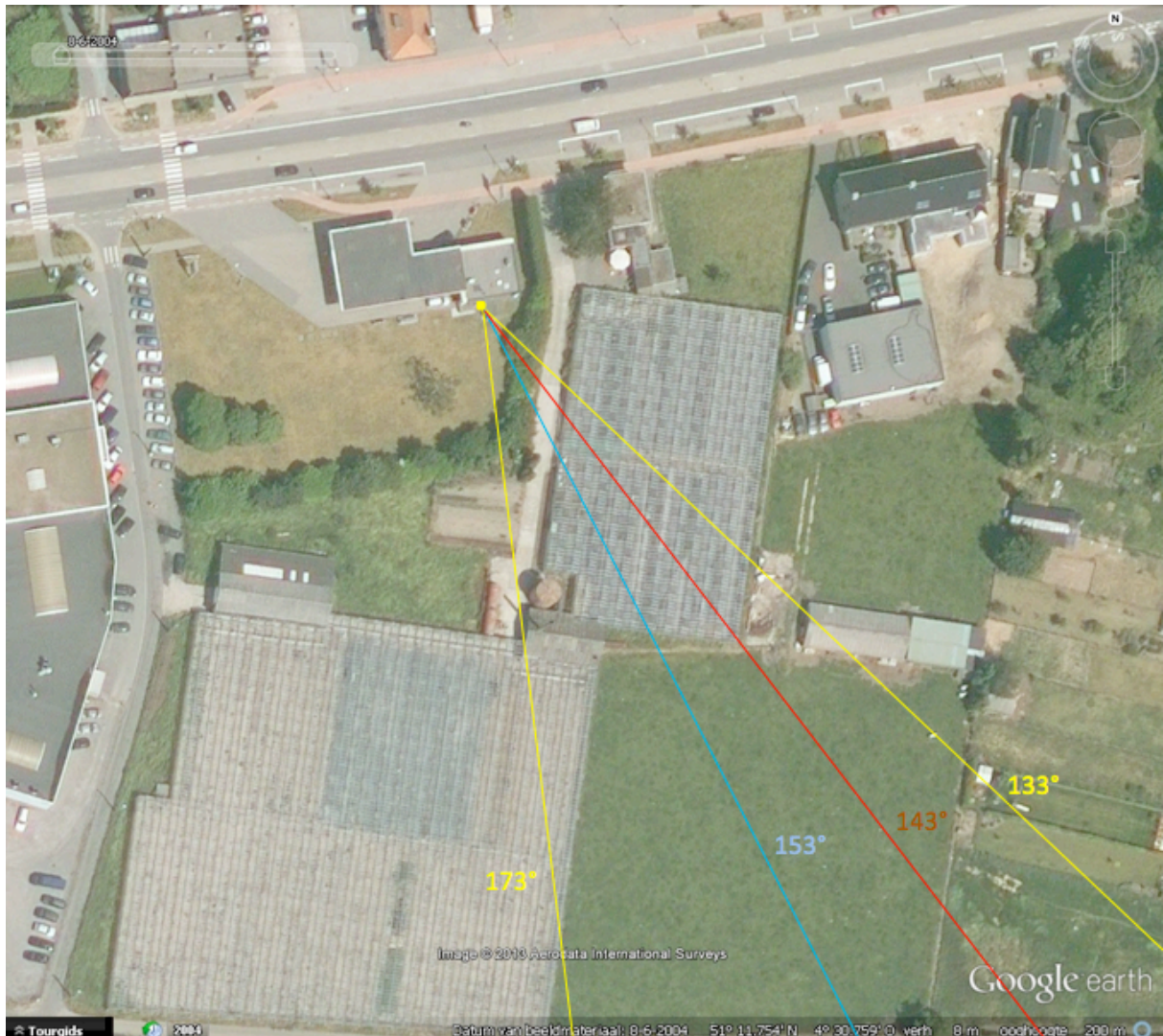

Fig. 11 – Google Earth-foto van de waarnemingslocatie gemaakt op 8 juni 2004. De silo en de grote schoorsteen werden na die datum afgebroken. Op de afbeelding zijn ze te zien dichtbij het centrum van de afbeelding. De gele stip duidt de plaats aan van waaruit de foto werd genomen. De gele lijnen markeren de beeldhoek (ongeveer 40°, wat overeenkomt met een standaard 50mm lens). De blauwe lijn duidt de globale richting aan waarin de verschijnselen werden waargenomen (azimut: 153°), de rode lijn de richting waarin de zon zich bevond (azimut: 143°)

3.2. Tijdstip

Volgens Dhr. R.S. vond de waarneming plaats in de late namiddag of vooravond van de lente van 1992. Indien juist herinnerd, betekent dit dat de zon zich in het westen moet hebben bevonden.

Uit de lichtgloed op de foto kan worden afgeleid dat de zon zich op het moment dat de foto werd gemaakt achter de muur bevond die het zicht in zuidoostelijke richting verhinderde (Fig. 12). M.a.w. de zon bevond zich op het ogenblik van de waarneming in het zuidoosten (azimut: circa 143°). De gebeurtenissen hebben zich bijgevolg in de voormiddag voorgedaan, niet in de late namiddag.

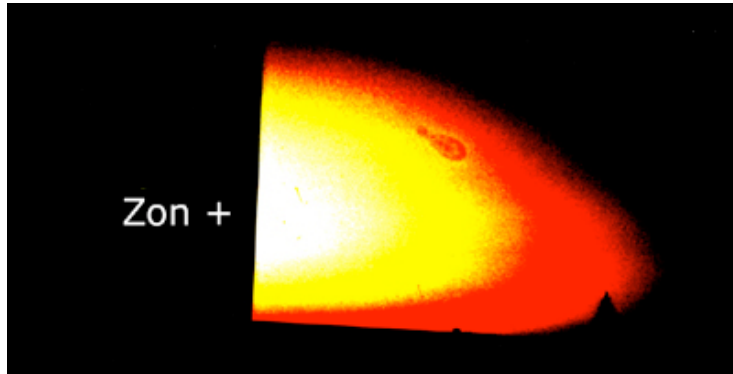

Fig. 12 – Een contrastrijke weergave van de foto laat toe de vermoede positie van de zon te bepalen.

Rekening houdend met een verticale beeldhoek van circa 26,5° (uitgaande van een standaard 50 mm lens) kan becijferd worden dat de zon zich bij het maken van de foto op een hoogte van circa 7° bevond. Een dergelijk lage zonnestand, bij een azimut van circa 143°, doet zich uitsluitend midden december voor. De enige mogelijke conclusie is dat de foto niet in de lente werd gemaakt maar wel midden december, rond 10u in de ochtend.

Deze bevindingen wijken in die mate af van het relaas van de getuige, dat ook het opgegeven jaartal als onzeker moet worden beschouwd.

3.3. De waargenomen verschijnselen

Zoals hoger al aangegeven zijn de door Dhr. R.S. beschreven verschijnselen niet terug te vinden op de aangeleverde foto's. Alle stippen die op de foto's voorkomen kunnen worden teruggevoerd tot fotografische onzuiverheden.

Algemeen beschouwd zijn waarnemingen van dansende lichtstippen niet ongewoon. Meestal zijn ze toe te schrijven aan zonlicht dat reflecteert op witte speelgoedballonnen of op plantenzaden waarvan grootte en afstand foutief werden ingeschat. Reflectie van zonlicht op plantenzaden is bij deze melding echter weinig waarschijnlijk aangezien de foto, zoals onder punt 3.2 aangetoond, in het najaar werd genomen.

Dat het grotere, vrijwel onbeweeglijke licht een heldere ster of planeet is geweest kan uitgesloten worden vanwege de positie van de zon. Uit Fig. 12 blijkt dat de zon zich reeds een flink eind boven de horizon bevond. In de veronderstelling dat het grotere stervormige licht zich in het midden van de opnameveld bevond, zou de hoekgrootte tussen de zon en de "ster" slechts een 20-tal graden hebben bedragen (een afstand die vergelijkbaar is met twee gebalde vuisten op armlengte afstand). In die omstandigheden zullen ook de helderste sterren en planeten overstraald worden door het licht van de zon. Mogelijk relevant bij het zoeken naar een verklaring is een krantenbericht van 1 oktober 1985 waarin een gelijkaardige waarneming uit Merksem, 7 km ten NW van Wommelgem, wordt toegeschreven aan een paradrop van de Aero Para-Club der Kempen uit Zoersel. Dit incident vond plaats op 29 september 1985 (zie Appendix B).

De foutieve herinneringen, en dit zowel voor wat betreft het seizoen als het tijdstip van de dag, doen echter ook twijfels rijzen over de accuraatheid van de details van de waarneming zelf.

4. Conclusie

Van het fotografisch materiaal dat ons ter beschikking werd gesteld, blijkt één foto (de grijze afdruk) geen enkele nuttige informatie te bevatten. De stippen die erop te zien zijn, kunnen worden toegeschreven aan onzuiverheden op het negatief. Bovendien bewijst het negatiefnummer dat teruggevonden werd op de achterkant van de print, dat de opname onmogelijk gerelateerd kan zijn aan de foto waarvan wel vaststaat dat hij tijdens de waarneming werd genomen.

Een tweede foto blijkt een vroege afdruk te zijn van het negatief dat het derde bewijsstuk uitmaakte. Deze afdruk vertoont eveneens een aantal stippen. Geen "4 of 8" stippen zoals de getuige zich herinnert, maar om en bij de 40. Microscopisch onderzoek toont aan dat de vlekjes opgedroogde (water)spatten zijn die zich op de beschermplaat van het negatief hebben vastgezet.

Het negatief zelf is ernstig beschadigd. Op het positieve beeld vertoont deze beschadiging zich als een donkere vlek. Deze vlek werd ten onrechte geïnterpreteerd als één van de visueel waargenomen verschijnselen.

De fotografische stukken leveren aldus geen bewijs van de gemelde fenomenen. Mogelijk waren de waargenomen lichtverschijnselen te lichtzwak om door de weinig lichtgevoelige 100 ASA film te worden gecapteerd.

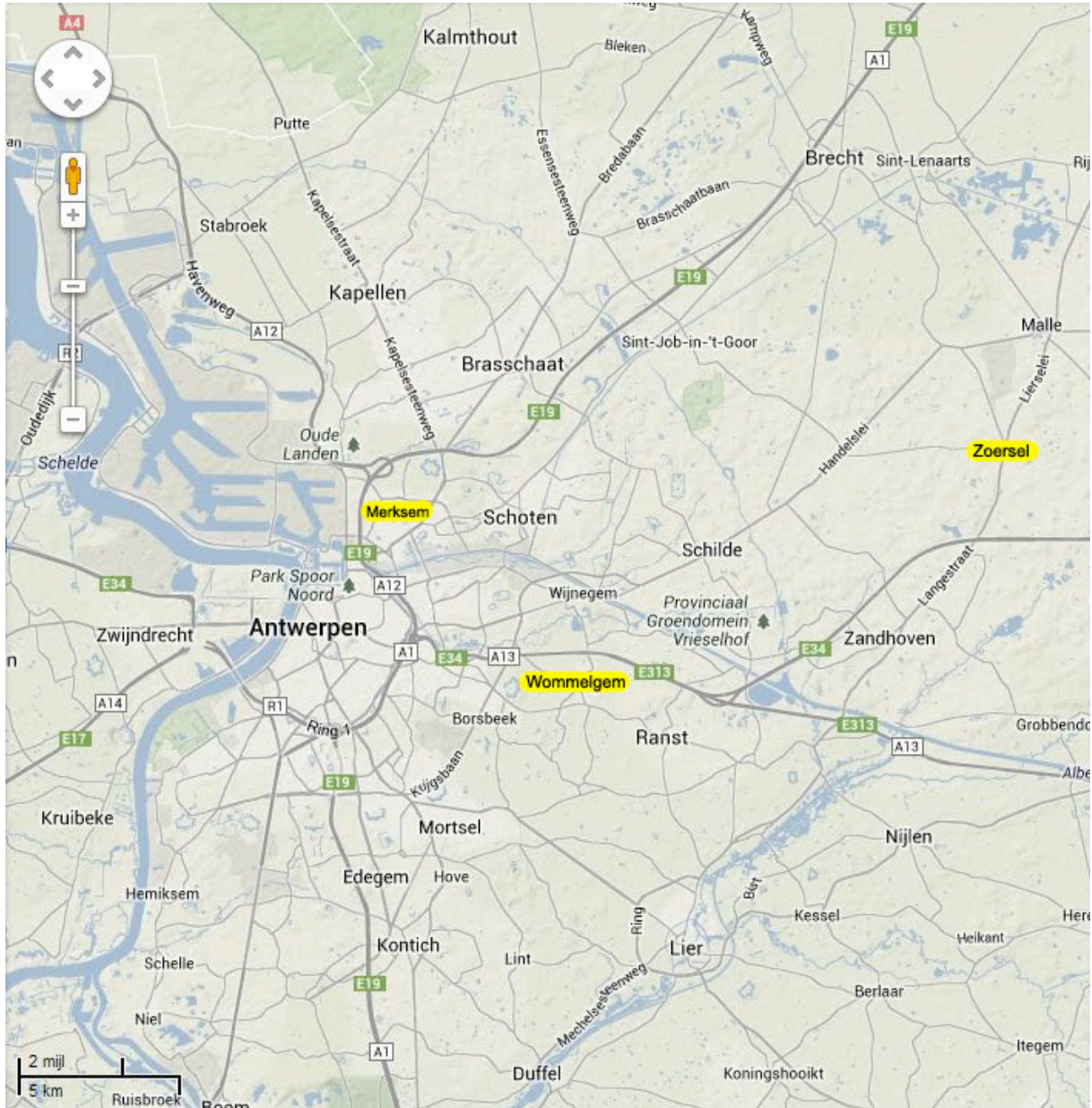
De bevindingen m.b.t. de positie van de zon leren verder dat het opgegeven seizoen en het tijdstip van de dag onjuist herinnerd werden. Men kan zich bijgevolg afvragen in welke mate de andere details uit het getuigenrelaas wél correct zijn. Verder onderzoek naar de beschreven lichtverschijnselen wordt dan ook, mede gelet op het feit dat inmiddels 21 jaar verstreek, niet opportuun geacht. Het ontbreken van een getuigenrelaas van kort na de feiten, hypothekeert immers elke poging tot verklaring.

Het relaas van Dhr. R.S. drukt ons opnieuw met de neus op het feit dat het menselijk geheugen gestockeerde herinneringen voortdurend wijzigt en modelleert. Dergelijke foute herinneringen bij het ophalen van jarenoude gebeurtenissen zijn eerder regel dan uitzondering.

Een grap wordt onwaarschijnlijk geacht. Het ter beschikking stellen van een negatiefstrook waarop meteen te zien is dat de "UFO" het gevolg is van een beschadiging, is een element dat pleit tegen een vervalsing. Men zou ook verwachten dat, in geval van een grap, de getuige zijn verhaal aanpast aan datgene wat de foto toont (met name een zwart paddestoelvormig object en geen voorwerp dat doet denken aan een grote ster). Ook het feit dat een tweede negatief van de filmstrook op ongeveer dezelfde hoogte gelijkaardige schade vertoont, laat vermoeden dat de beschadigingen accidenteel zijn ontstaan.

Wim VAN UTRECHT
(oktober 2013)

APPENDIX A

Google Maps-kaart van de omgeving met in geel gemarkeerd het vliegveld van Zoersel en de gemeente Merksem waar zich in 1985 een gelijkaardig voorval afspeelde (zie Appendix B)

Onbekende basketters in de ruimte...

Van onze redakteur

«'t Was lijk een basketbalmatch in de ruimte, meneer. Maar dan met véél ballen. En hóóg... ik kan 't niet zeggen, zó hóóg.» De dame uit Merkssem raakt er niet over uitgepraat. Ze heeft er de nacht nadien zelfs van gedroomd.

Tijdens een zondags fietstochtje langs het antitankkanaal zag ze rare dingen in de lucht. «En ik was niet alleen, er waren wel twintig mensen die er stonden op te kijken».

Wat zagen die? Vliegende schotels? Odillen?! Ufo's?! Ze zijn er niet uitgekomen. Maar dat het raar, soms schrikwekkend, was, daar zijn ze het allemaal over eens.

«We zagen blinkende witte ballen, bijna zo groot als een voetbal. Ze gingen naar links, naar rechts, onder en boven. En er werden figuren gevormd. Je zal het niet geloven. Nu vormden die ballen een ster, dan kwamen er meer en werden er sterrenbeelden gemaakt. Ik heb de Grote Beer duidelijk herkend. Heeft dat iets bijzonders te betekenen? Je hoort toch van alles hé. Misschien waren het Marsmannetjes, maar dat geloof ik zelf niet. Dat is onzin. Er stond een meneer met een lange baard op te kijken. Die

zei dat het nu gebeurd was, dat de wereld zou vergaan».

Da dame praat hoe langer hoe vlugger, hoe opgewonder ook. Wat kan dat toch geweest zijn? De ballen van een hoogspanningslijn? Nee toch, die hangen vast en niet hoog. De lichten van vliegtuigen in formatie? Maar het was klaarlichte dag en er was in geen uren in de omtrek een vliegmeeting aan de gang. «Daar hebben we allemaal rekening mee gehouden, maar ook dat kon dus niet». Dus toch Ufo's? De basketbaltploeg van E.T.? Maar tegen wie?

Wat deze mensen gezien hebben is heel wat eenvoudiger, maar meteen ook veel minder spectaculair en plezierig uit te leggen. Er was op dat moment rond het vliegveld van Zoersel een paradrop aan de gang. Omdat het goed weer was werd er van op drieduizend meter gesprongen. Da's behoorlijk hoog. Waarschijnlijk werd het zonlicht op een ongewone manier op die parachutes, toen ze nog heel hoog hingen, gereflekteerd. Waardoor een effect als van witte ballen verkregen werd. En die basketmatch? —Valschermspringers pogen ook figuren in de lucht te maken. Vandaar...

JPDL

Gazet van Antwerpen, 1 oktober 1985